

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
Faculty of Humanities and Social Sciences

รายงานกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน
ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต
ในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม

รหัสโครงการ 4-108-314-3201

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ปีงบประมาณ 2568

แบบสรุปผลการดำเนินโครงการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
รหัสโครงการ 4-108-314-3201

เรียน คณบดี ผ่าน รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผนงาน

เอกสารแนบ เล่มรายงานและแบบประเมินผล
 รูปภาพ คำสั่งแต่งตั้ง เอกสารขออนุมัติงบประมาณและจัดกิจกรรม
 อื่น ๆ

ข้าพเจ้านายหนันทน์ คุ้มวงศ์.....

ผู้รับผิดชอบโครงการ โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถ
ด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์.....

กิจกรรม : กิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด.....

สรุปรายงานโครงการมีรายละเอียดดังนี้

1) วัน - เวลา /สถานที่ ดำเนินการ วันพุธที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 เวลา 08.30 - 16.30 น.

ณ อาคารบรรณราชนครินทร์ (อาคาร 57) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้น 6.....

ห้องหมายเลข 5763.....

2) ผลการดำเนินงานโครงการ (รายงานผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดความสำเร็จ)

2.1 การบรรลุดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPI)

KPI (ที่ระบุในโครงการ)	ผลการประเมินของ KPI		หลักฐานประกอบ/คำอธิบาย ความสำเร็จ
	บรรลุ	ไม่บรรลุ	
1) ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนนักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการโดยมีผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จาก 5.00	✓		เล่มรายงานและแบบประเมินผล
2) ร้อยละ 80 ของนักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นที่พัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		เล่มรายงานและแบบประเมินผล
1) ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีการพัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	✓		เล่มรายงานและแบบประเมินผล

2.2 การใช้จ่ายงบประมาณ

งบประมาณที่ได้รับ.....2,990.-.....งบที่เบิกจ่าย.....2,990.-.....คงเหลือ.....0.-.....

2.3 ผลผลิต

.....นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีการพัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

2.4 ผลลัพธ์ของโครงการ

.....นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นที่พัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

2.5 ผลกระทบ

..... นักศึกษาวิชาชีพครูได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีการพัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัย
ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

3) ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

4) ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่มีต่อการดำเนินงานโครงการครั้งต่อไป

.....
.....
.....

5) รูปภาพประกอบ (เอกสารแนบ)

ตอนที่ 1

บทนำ

โครงการ พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นประโยชน์ต่อครูรวมถึงนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติการสอนเหมือนครูจะต้องสามารถทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา แต่จากประสบการณ์จริง พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่ยังไม่มีความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ดี ถึงแม้ว่านักศึกษาจะเรียนวิชาวิจัยมาแล้วแต่วิธีวิจัยที่นักศึกษาครูเรียนรู้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะสามารถทำวิจัยในสภาพของการปฏิบัติงานจริงได้ ซึ่งมีปัญหาที่ตามมาคือไม่สามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้และหมายถึงจะไม่สามารถนำความรู้นี้ไปใช้ได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษาสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูในเรื่องการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาโดยเลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ดังนั้น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ จึงได้เล็งเห็นถึงเหตุผลความจำเป็นเกี่ยวกับการทำวิจัยจึงได้กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย
2. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักวิชา
3. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนใช้ในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย
2. นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักวิชา
3. นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนใช้ในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

เป้าหมาย (ขอบเขตการจัดโครงการ)

การติดตาม

เครื่องมือ	วิธีการ
☒ แบบสอบถาม..ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ.....	1. ...แจกให้ผู้เข้ากิจกรรมได้ทำแบบสอบถาม.....
☐ แบบสังเกต	2.
☐ แบบสัมภาษณ์	3.
☒ อื่น ...ข้อเสนอโครงการวิจัย.....	4. ...นักศึกษาทำข้อเสนอโครงการวิจัยส่งมาร้อยละ 30...

ประเมินผลที่คาดว่าจะเกิด

- เศรษฐกิจ (โปรดระบุ)
- สังคม (โปรดระบุ)
- สิ่งแวดล้อม (โปรดระบุ)
- การศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต (โปรดระบุ)พัฒนาทักษะการวิจัยให้แก่นักศึกษา.....

กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ที่ได้รับประโยชน์

- นักศึกษา ชั้นปีที่.....1-3.....
- ชุมชน/ท้องถิ่น (โปรดระบุ)
- บุคลากร (โปรดระบุ)คณาจารย์.....

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	กิจกรรม	ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ (Outcome)	ผลกระทบ (Impact)
1. จำนวนนักศึกษา ผู้เข้าร่วมโครงการ	กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด	นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ ความเข้าใจใน เทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้อง ตามระเบียบวิธีวิจัย	นักศึกษา วิชาชีพครู สามารถ อธิบาย และลงมือ ปฏิบัติการ วิจัยในชั้นเรียน ตามหลักวิชา	นักศึกษาวิชาชีพ ครูสามารถนำ เทคนิคการวิจัย ในชั้นเรียนใช้ใน กระบวนการวิจัย ในชั้นเรียน
2. ได้ข้อเสนองานวิจัย ในชั้นเรียนที่มีคุณภาพ และถูกต้องตาม หลักเกณฑ์ ร้อยละ 100	กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด	นักศึกษ วิชา วิชาชีพ ครู มี เทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตาม ระเบียบวิธีวิจัยในการเขียนข้อเสนอ งานวิจัยในชั้นเรียน ที่มีคุณภาพ และถูกต้อง	นักศึกษา วิชาชีพครู สามารถ อธิบาย และลงมือ ปฏิบัติการวิจัย ในชั้นเรียนตาม หลักวิชา	นักศึกษาวิชาชีพ ครูนำเทคนิค การวิจัยในชั้น เรียนใช้ใน กระบวนการ วิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 2

วิธีการประเมิน

ประเด็นการประเมิน

กิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการ วิศวกรสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

กิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการ วิศวกรสังคม

การเก็บข้อมูล

แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม
ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยในชั้นเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิดภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อกิจกรรมฯ ได้กำหนดค่าน้ำหนักในการตอบดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักเป็น	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้ค่าน้ำหนักเป็น	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักเป็น	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้ค่าน้ำหนักเป็น	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักเป็น	1	คะแนน

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบอิงเกณฑ์ 5 ระดับ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. การพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยในชั้นเรียนร้อยละ 30 ของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 3

สรุปผลการประเมินโครงการ

รายงานผลการประเมินโครงการ

กิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม ผู้เข้าร่วมรับฟังจำนวน 28 คน สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	32.14
หญิง	19	67.86
รวม	28	100
สถานะ		
อาจารย์	5	17.86
นักศึกษา	23	82.14
รวม	28	100
ชั้นปี		
1	9	39.13
2	9	39.13
3	5	21.74
รวม	23	100.00
รวมทั้งหมด	28	100.00

จากตาราง 1 พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 67.86 และมีสถานะเป็นนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 82.14 โดยเป็นอาจารย์ ร้อยละ 17.86 นักศึกษาชั้นปี 1 ร้อยละ 39.13 นักศึกษาชั้นปี 2 ร้อยละ 39.13 และนักศึกษาระดับชั้นปี 3 ร้อยละ 21.74

ตาราง 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิดภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถ ด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม

รายการประเมิน	(\bar{x})	(S.D.)	แปลผล
ประเด็นความคิดเห็น			
ด้านเนื้อหา/หลักสูตร			
1. ความรู้ ความเข้าใจ <u>ก่อน</u> การสัมมนา	3.43	0.94	มาก
2. ความรู้ ความเข้าใจ <u>หลัง</u> การสัมมนา	4.15	0.71	มาก
3. ความรู้ ความเข้าใจที่นำเสนอแต่ละหัวข้อ	4.49	0.66	มาก
4. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการสัมมนา	4.77	0.94	มากที่สุด
รวม	4.14	0.81	มาก
ด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้			
1. การสร้างบรรยากาศในการสัมมนา	4.33	0.75	มาก
2. ความครบถ้วนของเนื้อหาในการสัมมนา	3.76	0.90	มาก
3. เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาแสดงความคิดเห็น	3.65	0.88	มาก
4. การใช้เวลาตามที่กำหนดไว้	4.17	0.66	มาก
รวม	3.98	0.76	มาก
ด้านสถานที่ / ระยะเวลา / อาหารว่าง			
1. สถานที่และสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม	4.88	0.59	มากที่สุด
2. ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ	4.39	0.74	มาก
3. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	3.52	0.93	มาก
4. อาหารว่าง และเครื่องดื่มต่าง ๆ มีความเหมาะสม	4.24	0.68	มาก
รวม	3.45	0.74	มาก

ตาราง 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน
 ไม่ยากอย่างที่คิดภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21
 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม (ต่อ)

รายการประเมิน	(\bar{x})	(S.D.)	แปลผล
ประเด็นความคิดเห็น			
ด้านการปฏิบัติงานของทีมผู้จัดประชุม/อบรม/สัมมนา			
1. การบริการ/การอำนวยความสะดวกของทีมผู้จัดงาน	4.91	0.97	มาก
2. ความรวดเร็วในการให้บริการของทีมผู้จัดงาน	4.74	0.83	มาก
รวม	4.83	0.90	มากที่สุด
รวมทุกข้อ	4.11	0.80	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าความพึงพอใจต่อการพัฒนานักศึกษาครูเพื่อส่งเสริมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้โครงการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.80 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ด้านการปฏิบัติงานของทีมผู้จัดประชุม / อบรม / สัมมนา $\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.90 ถัดมา ด้านเนื้อหา / หลักสูตร $\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.81 และด้านกระบวนการถ่ายทอดความรู้ $\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.76 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก การบริการ/การอำนวยความสะดวกของทีมผู้จัดงาน $\bar{x} = 4.91$, S.D. = 0.97 ถัดมา สถานที่และสภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม $\bar{x} = 4.88$, S.D. = 0.59 และประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการสัมมนา $\bar{x} = 4.77$, S.D. = 0.94

ทักษะที่นักศึกษาได้รับการพัฒนาในการจัดกิจกรรมครั้งนี้

1. นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย
2. นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักวิชา
3. นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนใช้ในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ
ที่บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. 18(3): 8-11.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
โครงการฯ ที่ได้รับการอนุมัติ

โครงการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. โครงการหลัก...พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม.....
กิจกรรมย่อย.....กิจกรรมเสริมความเป็นครู, การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยกยออย่างที่คิด.....
2. ผู้รับผิดชอบ นายพนมพันธ์ แยมวงษ์ สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์.....
หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้..... 083.425.3599.....
3. แหล่งที่มาของงบประมาณ
 เงินงบประมาณแผ่นดิน (งปม.) เงินโครงการจัดการศึกษาภาคปกติ (บ.กศ.)
 เงินโครงการจัดการศึกษาภาคพิเศษ (กศ.พบ.) เงินกองทุนกิจกรรมนักศึกษาและกีฬา
 เงินโครงการจัดการศึกษาภาคพิเศษ (กศ.พบ.บัณฑิต) อื่นๆ (โปรดระบุ)
4. วงเงินงบประมาณ.....2,990.....บาท
5. ประเภทโครงการ ตามพันธกิจ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ กิจกรรมสัมพันธ์
6. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับชาติ

แผนระดับหนึ่ง		
ยุทธศาสตร์ชาติ		
☒ 3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ ☐ 4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		
แผนระดับสอง		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนปฏิรูปประเทศ	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13
☒ 11. ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ☐ 12. การพัฒนาการเรียนรู้ ☐ การดำเนินภารกิจยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ☐ 17. ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (ระบุเพียง 1 ข้อ เท่านั้น)	☐ 9. ด้านสังคม ☒ 12. ด้านการศึกษา	☒ 12. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
แผนระดับสาม		
แผนงาน	ผลผลิต / โครงการ	ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย

แผนงานบุคลากรภาครัฐ (เฉพาะส่วนกลางมหาวิทยาลัย) ☐ 1. แผนงานบุคลากรภาครัฐ	☐ 1.1 รายการค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ	☐ 1. พัฒนาท้องถิ่น ☒ 2. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาครู ☐ 3. ยกคุณภาพการศึกษา ☐ 4. พัฒนาระบบบริหารจัดการ
แผนงานภารกิจพื้นฐาน ☐ 2. แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	☐ 2.1 ผลงานการให้บริการวิชาการ ☐ 2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	
แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอด ช่วงชีวิต ☐ 3. แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพคนตลอด ช่วงชีวิต	☐ 3.1 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมศาสตร์ ☐ 3.2 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ☐ 3.3 ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา ☐ 4. แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาคทาง การศึกษา	☐ .1 โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้น พื้นฐาน	

7. ความสอดคล้องกับ/ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย/กลยุทธ์/ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์ (ระบุเพียง 1 ข้อ เท่านั้น)	ตัวชี้วัด
☐ 1. พัฒนาท้องถิ่น	☐ 1. สืบสานพระราช ปณิธาน	☐ 1. จำนวนผู้นำและประชาชนในท้องถิ่นได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ (4 พื้นที่/พื้นที่ละ 100 คน) ☐ 2. จำนวนชุมชน สังคม ที่ได้รับการพัฒนา (4 พื้นที่บริการ พื้นที่ละ 5 ชุมชน)
	☐ 2. วัฒนธรรมนำวิถีชีวิต	☐ 3. จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา Soft Power อัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น/ยกระดับเป็น แหล่งท่องเที่ยวหรือการเรียนรู้ ☐ 4. จำนวนทุนทางวัฒนธรรม นวัตกรรมทางวัฒนธรรม หรืออัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่นที่นำมาใช้ ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่สากล ☐ 5. จำนวนองค์ความรู้ Soft Power บนฐานอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวทางการ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5F ที่ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน ☐ 6. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนจากอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสินค้า Soft Power ☐ 7. จำนวนบุคคลในชุมชนที่ได้รับยกย่อง/ส่งเสริมด้านชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทยอย่างยั่งยืน ☐ 8. จำนวนกิจกรรมเทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็น เพื่อพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม ☐ 9. จำนวนกิจกรรมบริการวิชาการ หรือถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น ☐ 10. จำนวนองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
	☐ 3. พัฒนาเศรษฐกิจฐาน	☐ 11. จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์ (ระบุเพียง 1 ข้อ เท่านั้น)	ตัวชี้วัด
	ราก	☐ 12. จำนวนคนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ☐ 13. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ขายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ☐ 14. จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับชุมชนสู่สากล ☐ 15. จำนวนชุมชนต้นแบบดิจิทัลที่ได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
	☐ 4. ชุมชนน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	☐ 16. จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (4 พื้นที่บริการ พื้นที่ละ 1 ชุมชน)
	☐ 5. เครือข่ายความร่วมมือพัฒนาท้องถิ่น	☐ 17. จำนวนเครือข่าย ความร่วมมือพัฒนาท้องถิ่นและความร่วมมือด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมความเป็นไทย ถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ☐ 18. จำนวนศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนา
☒ 2. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาครู	☐ 1. ผลผลิตสอดคล้องกับความต้องการ	☐ 19. จำนวนนวัตกรรมการศึกษาที่ได้รับการพัฒนา
	☐ 2. ความรู้คู่คุณธรรมนำสังคม	☐ 20. จำนวนนักศึกษาครูเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม
	☐ 3. มีปัญญา พึ่งพาตนเอง	☐ 21. จำนวนนักศึกษาวิชาชีพครูได้รับการพัฒนาตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
	☒ 4. บัณฑิตและครู ได้มาตรฐานวิชาชีพ	☐ 22. จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการ re-skill, up-skill, และ new-skill ตามศาสตร์วิชาการทางการศึกษาและศาสตร์การสอนตามความต้องการของโรงเรียน ☐ 23. จำนวนครูประจำการและศิษย์เก่าและครูเครือข่าย PLC ในโรงเรียนเพื่อได้รับการ re-skill up-skill new-skill ตามศาสตร์วิชาการทางการศึกษาและศาสตร์การสอนตามความต้องการของโรงเรียน ☒ 24. จำนวนนักศึกษาครูได้รับให้มีสมรรถนะตามเกณฑ์ที่กำหนดของคุรุสภา ☐ 25. จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และบัณฑิตครูที่จบชั้นปีที่ 4 ให้ผ่านเกณฑ์การสอบใบประกอบวิชาชีพครู ☐ 26. ร้อยละบัณฑิตครูสามารถสอบบรรจุได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยปีที่ผ่านมา ☐ 27. จำนวนโรงเรียนที่สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและการพัฒนาผู้เรียน ☐ 28. จำนวนครูประจำการและครูเครือข่าย PLC ในโรงเรียนให้สามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและการพัฒนาผู้เรียน
	☐ 5. เครือข่ายความร่วมมือจัดการศึกษา	☐ 29. จำนวนโรงเรียนขนาดเล็กในเขตพื้นที่บริการที่เข้าร่วมการยกระดับคุณภาพการศึกษา
☐ 3. ยกคุณภาพการศึกษา	☐ 1. บูรณาการการสอนวิจัย บริการ ยึดหยุ่นตามอัยาศัย	☐ 30. จำนวนรายวิชาที่บูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ ☐ 31. จำนวนชุมชน ท้องถิ่น/สถานประกอบการที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน วิจัยและบริการวิชาการ ☐ 32. มีกลไกและ Platform เพื่อสนับสนุนและสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสังคม
	☐ 2. หลักสูตรได้มาตรฐานวิชาชีพ มุ่งเน้นการปฏิบัติได้จริง	☐ 33. จำนวนหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานวิชาชีพหรือหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงาน ☐ 34. จำนวนหลักสูตร Upskill / Reskill / Life Long Learning ☐ 35. จำนวนภาคีเครือข่าย/หน่วยงานในการร่วมรับรองหลักสูตร

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์ (ระบุเพียง 1 ข้อ เท่านั้น)	ตัวชี้วัด
	☐ 3. อาจารย์มีศักยภาพ และมีเครือข่ายความรู้สู่การปฏิบัติ	☐ 36. จำนวนบทความที่พิมพ์และเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ☐ 37. จำนวนโครงการวิจัยที่ตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
	☐ 4. พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และเทคโนโลยีที่ทันสมัย	☐ 38. จำนวนนักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ตามศาสตร์ต่างๆ ☐ 39. ร้อยละของนักศึกษาทุกชั้นปีที่เข้ารับการอบรมและทดสอบภาษาอังกฤษ CEFR ☐ 40. ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายผ่านเกณฑ์การวัดผลภาษาอังกฤษ CEFR ☐ 41. ร้อยละนักศึกษาหรือนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงและสืบทอดศิลปะและวัฒนธรรมและความเป็นไทย ☐ 42. จำนวนชุมชนในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย ที่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม ☐ 43. จำนวนอาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏ 38 แห่งที่ได้รับการ Upskill/ Reskill/ New skill ผ่านกลไกการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม ☐ 44. ร้อยละนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ที่เข้าร่วมสอบผ่านการวัดสมรรถนะและทักษะทางด้านดิจิทัล
	☐ 5. หลักประกันคุณภาพการศึกษา การวัดและประเมินผล	☐ 45. จำนวนการจัดการความรู้ (KM) ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ☐ 46. คะแนนผลการประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ☐ 47. คะแนนผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) ☐ 48. ดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)
	☐ 4. พัฒนาระบบบริหารจัดการ	☐ 49. จำนวนหน่วยงานที่สามารถยกระดับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
	☐ 1. ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ	☐ 50. จำนวนโครงการของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน ประมวลจริยธรรมสำหรับบุคลากรทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงตรงตามภาระหน้าที่
	☐ 2. ภาระงานครอบคลุมพันธกิจ	☐ 51. ร้อยละบุคลากรได้รับการพัฒนาตามศักยภาพและสายงาน
	☐ 3. พัฒนาบุคลากรทุกระดับ	☐ 52. ร้อยละของสิ่งสนับสนุนการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพตามแผนงานที่กำหนด ☐ 53. ร้อยละความพึงพอใจจากการให้บริการของหน่วยงาน
	☐ 4. ศักยภาพการบริหารสมรรถนะการบริการ	☐ 54. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ก.พ.อ ☐ 55. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น
	☐ 5. บุคลากรมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	

8. เหตุผลความจำเป็น (ที่มา/ ปัญหาของท้องถิ่น/โรงเรียน)

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นประโยชน์ต่อครูรวมถึงนักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติการสอนเหมือนครูจะต้องสามารถทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา แต่จากประสบการณ์จริง พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครู ส่วนใหญ่ยังไม่มีความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ดี ถึงแม้ว่านักศึกษาจะเรียนวิชาวิจัยมาแล้ว แต่วิธีวิจัยที่นักศึกษาครูเรียนรู้ก็ยังไม่เพียงพอที่จะสามารถทำวิจัยในสภาพของการปฏิบัติงานจริงได้ ซึ่งมีปัญหาที่ตามมา คือไม่สามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้และหมายถึงไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง เมื่อสำเร็จการศึกษาสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ในเรื่องการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาโดยเลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ ดังนั้น หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ จึงได้เล็งเห็นถึงเหตุผลความจำเป็นเกี่ยวกับการทำวิจัยจึงได้กิจกรรมเสริมความเป็นครูการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยกอย่างที่เคยคิด

9. ค่าเป้าหมาย

เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ
นักศึกษาวิชาชีพครูเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 23 คน	นักศึกษาวิชาชีพครูมีการพัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ร้อยละ80 ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่พัฒนานวัตกรรมและจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	

10. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย
2. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักวิชา
3. เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนใช้ในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

11. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย
2. นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักวิชา
3. นักศึกษาวิชาชีพครู สามารถนำเทคนิคการวิจัยในชั้นเรียนใช้ในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

12. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ตัวชี้วัด	กิจกรรม	ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ (Outcome)	ผลกระทบ (Impact)
1. จำนวน วน นักศึกษาผู้เข้าร่วม โครงการ	กิจกรรมเสริมความ เป็นครู การทำวิจัยใน ชั้น เรี ย น ไม่ ยาก อย่างที่คิด	นักศึกษาวิชาชีพครุมี ความรู้ ความเข้าใจในเทคนิค และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนที่ ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย	นักศึกษาวิชาชีพ ครุ สามารถอธิบาย และลงมือ ปฏิบัติการ วิจัยในชั้นเรียน ตามหลักวิชา	นักศึกษาวิชาชีพครุ สามารถนำเทคนิค การวิจัยในชั้นเรียนใช้ ในกระบวนการวิจัยใน ชั้นเรียน
2. ได้ ข้อเสนอ งานวิจัยในชั้น เรี ย นที่มีคุณภาพ และถูกต้องตาม หลักเกณฑ์ ร้อย ละ 100	กิจกรรมเสริมความ เป็นครู การทำวิจัยใน ชั้นเรียน ไม่ ยาก อย่าง ที่คิด	นักศึกษาวิชาชีพครุมี เทคนิค และวิธีการวิจัยใน ชั้นเรียนที่ถูกต้องตาม ระเบียบวิธีวิจัยในการ เขียนข้อเสนองานวิจัย ในชั้นเรียนที่มีคุณภาพ และถูกต้อง	นักศึกษาวิชาชีพ ครุ สามารถอธิบาย และลงมือปฏิบัติกรวิจัย ในชั้นเรียนตามหลักวิชา	นักศึกษาวิชาชีพครุ นำเทคนิค การวิจัย ในชั้น เรี ย น ใช้ใน กระบวนการวิจัย ในชั้นเรียน

13. การติดตาม

เครื่องมือ	วิธีการ
☒ แบบสอบถาม..ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ.....	1. ...แจกให้ผู้เข้ากิจกรรมได้ทำแบบสอบถาม.....
☐ แบบสังเกต	2.
☐ แบบสัมภาษณ์	3.
☒ อื่น ...ข้อเสนอโครงการวิจัย.....	4. ...นักศึกษาทำข้อเสนอโครงการวิจัยส่งมาร้อยละ 30...

14. ประเมินผลที่คาดว่าจะเกิด

- เศรษฐกิจ (โปรดระบุ)
- สังคม (โปรดระบุ)
- สิ่งแวดล้อม (โปรดระบุ)
- การศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต (โปรดระบุ)พัฒนาทักษะการวิจัยให้นักศึกษา.....

15. กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ที่ได้รับประโยชน์

นักศึกษา ชั้นปีที่.....1.-

.3.....

ชุมชน/ท้องถิ่น (โปรดระบุ)

บุคลากร (โปรดระบุ)คณาจารย์

.....

16. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ไตรมาส 1 บาท

ไตรมาส 22,990.-..... บาท

ไตรมาส 3 บาท

ไตรมาส 4 บาท

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ไตรมาส 1			ไตรมาส 2			ไตรมาส 3			ไตรมาส 4			ผู้รับผิดชอบ
	ต.ค. 67	พ.ย. 67	ธ.ค. 67	ม.ค. 68	ก.พ. 68	มี.ค. 68	เม.ย. 68	พ.ค. 68	มิ.ย. 68	ก.ค. 68	ส.ค. 68	ก.ย. 68	
1. คณะกรรมการ เขียนโครงการเพื่อ ขออนุมัติ งบประมาณ					↔								นายนนท์ แย้มวงษ์ และคณะ
2. คณะกรรมการ ประชุมวางแผนและ จัดทำปฏิทินการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนา นักศึกษา					↔								นายนนท์ แย้มวงษ์ และคณะ
3. แต่งตั้ง คณะกรรมการ รับผิดชอบ ในแต่ละกิจกรรม					↔								นายนนท์ แย้มวงษ์ และคณะ
4. คณะกรรมการ ดำเนินงานตาม กิจกรรม					↔								นายนนท์ แย้มวงษ์ และคณะ
5. คณะกรรมการ ติดตามประเมินผล					↔								นายนนท์ แย้มวงษ์ และคณะ

ที่	โครงการ/กิจกรรม/ งบรายจ่าย/รายการ	กลุ่มเป้าหมาย		ระยะเวลา		งบประมาณ		จำนวนครั้ง		รวมทั้งสิ้น (บาท)
		จำนวน	หน่วย นับ	จำนวน	หน่วย นับ	เงิน	บาท	จำนวน	ครั้ง	
-		-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม									2,990.-

5) งบรายจ่ายอื่น บาท

18. การส่งรายงานประเมินผลโครงการ.....ส่งหลังจากดำเนินการโครงการ/กิจกรรม.....

.....
 (นายพนนทนต์ แยมวงษ์)
 ตำแหน่ง ...ประธานสาขาวิชา....
 (ผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม)

ภาคผนวก ข
คำสั่งฯ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานฯ

คำสั่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ ๐๓๙/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ ๒๑

และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม

กิจกรรม เสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด

ด้วยสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กำหนดจัดโครงการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ ๒๑ และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม กิจกรรม เสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ให้กับนักศึกษาสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้อง ๕๗๖๓ อาคารบรรณารักษณครินทร์ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานดังต่อไปนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทน์ท์ แย้มวงษ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษยานนท์ สุทธิโส	กรรมการ
๓. อาจารย์อรรถพร ธนูเพชร	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.มัลลิกา จุฑามณี	กรรมการ
๕. อาจารย์กิตติศักดิ์ คงพูน	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่

๑. วางแผนการจัดกิจกรรม ดำเนินการจัดกิจกรรม
๒. ประสานงานการดำเนินงานโครงการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๓. ประสานงานเชิญวิทยากร และให้ความช่วยเหลือรวมถึงอำนวยความสะดวกแก่วิทยากร
๔. ให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๕. ดำเนินการประเมินผลและรายงานผลการประเมินโครงการ
๖. อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธี ทรัพย์ประสพโชค)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ค
กำหนดการของกิจกรรม

กำหนดการ

กิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด
ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการ

วิศวกรรมสังคม ณ อาคารบรรณราชนครินทร์ (อาคาร 57)

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้น 6 ห้องหมายเลข 5763

วันพุธ ที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

08.30 - 08.45 น.	ลงทะเบียน ณ ห้องหมายเลข 5763
08.45 - 09.00 น.	พิธีเปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการ - ประธานสาขาวิชา
09.00 - 12.00 น.	การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาข้อเสนอ งานวิจัยในชั้นเรียน - การกำหนดหัวข้อและระบุปัญหาการวิจัย (บทที่ 1) - การตั้งและทดสอบสมมติฐานการวิจัย (บทที่ 1) - การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2) โดย รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเยือกเย็น
13.00 - 16.00 น.	การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาข้อเสนอ งานวิจัยในชั้นเรียน(ต่อ) - การดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล (บทที่ 3) - การวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 3) โดย รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์ ใจเยือกเย็น
16.00 - 16.30 น.	การสรุปประเด็นเพื่อพิจารณา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาข้อเสนองานวิจัยในชั้นเรียน ตามหลักเกณฑ์สมรรถนะทางวิชาชีพครู ปิดการอบรมเชิงปฏิบัติการ

หมายเหตุ

*พักรับประทานอาหารว่าง	เวลา 10.15 - 10.25 น.
** พักรับประทานอาหารกลางวัน	เวลา 12.00 - 13.00 น.
*** พักรับประทานอาหารว่าง	เวลา 14.30 - 14.45 น.

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด
ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม

วันพุธ ที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ อาคารบรรณราชนครินทร์ (อาคาร 57)

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้น 6 ห้องหมายเลข 5763

ลำดับ	คำนำหน้านาม	ชื่อ	นามสกุล	ลงนามเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมมา	
				08.30 – 12.00 น.	13.00 – 16.30 น.
1	นางสาว	ธนัชฐา	โลทะกะ		
2	นาย	รูปกร	กาทอง		
3	นาย	พิธาน	เศรษฐคุปต์		
4	นางสาว	ปณิตธร	อนุกุล		
5	นางสาว	เขมิกา	ปฎิรูปานนท์		
6	นางสาว	อารีรัตน์	บังสะวัน		
7	นางสาว	วรัญญา	วังสงค์		
8	นางสาว	ซาฮาน่า	ชมมิน		
9	นางสาว	อัญชนก	เพ็งอำนาจ		
10	นางสาว	พิมพ์กานต์	ยอดพิละ		
11	นางสาว	อัญญารัตน์	สอนอินทร์		
12	นาย	อดิชาติ	มั่งคั่ง		
13	นาย	อัครธรรม	สว่าง		
14	นางสาว	จิราวรรณ	รุ่งเรือง		
15	นางสาว	เมธิตานันท์	เหล่าชัย		
16	นางสาว	นันท์พินิตา	พวงทองทิพย์ สัมภาวะผล		
17	นางสาว	ตรังศรีรัตน์	นิลเนาวรัตน์		
18	นางสาว	มธุรดา	เกษวิเศษ		
19	นางสาว	ศศิณา	สูงศักดิ์		
20	นาย	ศุภกร	ชัยฤกษ์		
21	นาย	ณัฐวัตร	ศรีชัยศิริเวช		
22	นางสาว	มุกมณี	พุ่มโพธิ์งาม		
23	นางสาว	นาธารทิพย์	จันทร์สงค์		

3304

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมกิจกรรมย่อย กิจกรรมเสริมความเป็นครู การทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากอย่างที่คิด ภายใต้โครงการหลักพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และความสามารถด้วยกระบวนการวิศวกรรมสังคม

วันพุธ ที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ อาคารบรรณราชนครินทร์ (อาคาร 57) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้น 6 ห้องหมายเลข 5763

ลำดับ	ชื่อ	นามสกุล	ลงนามเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมมา	
			08.30 – 12.00 น.	13.00 – 16.30 น.
1	รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพัทธ์	ใจเอือกเย็น		
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษยานนท์	สุทธิโส		
3	อาจารย์กิตติศักดิ์	คงพูน		
4	อาจารย์ ดร.มัลลิกา	จุฑามณี		
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นนทนันท์	แย้มวงษ์		
6	อาจารย์อรรถพร	ธนูเพชร		

5 ต.น. 19 ก.พ. 2568

ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรมโครงการฯ

ภาคผนวก ฉ
ร่างโครงการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา

กิจกรรมที่ 7

เรื่อง การเขียนโครงร่างวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

คำชี้แจง ให้ศึกษา และวิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อเขียนโครงร่างวิจัยเพื่อพัฒนาฯ โดยใช้ตัวอย่างตาม
แบบฟอร์มที่ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกำหนดหรือตามสาขาวิชากำหนด

(ตัวอย่าง)

โครงร่างวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

โครงร่างวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

เรื่อง

ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการอ่าน กรณีศึกษาโรงเรียน
ธัญบุรี

โดย

(ชื่อ-นามสกุล) น.ส. ธนิษฐา โลทะกะ

รหัสประจำตัว6510121344001 สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ
ศาสตร์

(โรงเรียนที่นักศึกษาปฏิบัติการสอน) โรงเรียนธัญบุรี

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4-25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25-29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
แบบแผนการวิจัย	30
กลุ่มเป้าหมาย	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	32
การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บรรณานุกรม	33

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน ัญบุรี วิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 200 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 เพศ จำแนกเป็น

2.1.1.1 ชาย

2.1.1.2 หญิง

2.1.1.3 เพศทางเลือก

2.1.2 ระดับชั้น จำแนกเป็น

2.1.2.1 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1

2.1.2.2 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

2.1.2.3 มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็น

2.1.3.1 เกรดเฉลี่ย 1.00-2.00

2.1.3.2 เกรดเฉลี่ย 3.00-4.00

2.1.4 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมในครอบครัว

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน เช่นทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ ความสนใจ และแรงจูงใจในการอ่าน

2.2.2 พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนโรงเรียนัญบุรี เช่นความถี่ในการอ่าน ประเภทของหนังสือที่อ่าน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ระยะเวลาทำการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2568 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2568

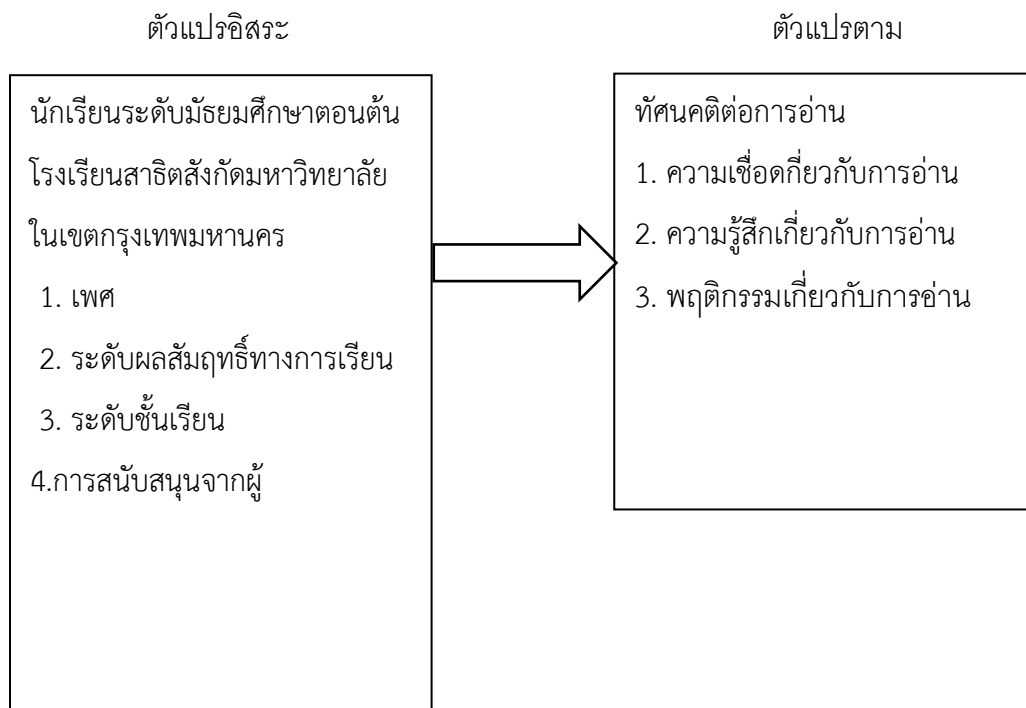
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะ ทักษะ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน ซึ่งอาจเป็นไปในเชิงบวกหรือเชิงลบ
2. พฤติกรรมการอ่าน หมายถึง วิธีการหรือแนวโน้มในการอ่านของนักเรียน เช่น ความถี่ ในการอ่าน ประเภทของหนังสือที่อ่าน
3. ปัจจัยส่งเสริมการอ่าน หมายถึง องค์ประกอบที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เช่น การสนับสนุนจากครอบครัว โรงเรียน และเทคโนโลยี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูสามารถนำผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้นักเรียน เกิดการอ่านมากยิ่งขึ้น
2. เข้าใจทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน
3. เป็นแนวทางในการส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนธัญบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการอ่านกรณีศึกษา โรงเรียนธัญบุรี" ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร และรายงานการวิจัยต่างๆ ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ดังเสนอเนื้อหาตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. ประวัติโรงเรียนธัญบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.1.1 ความหมาย

ทัศนคติ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2539: 393) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่าเป็น คำสมาสระหว่างคำว่า "ทัศน" ซึ่งหมายถึงความเห็น กับคำว่า "คติ" ซึ่งแปลว่า แบบอย่างหรือ ลักษณะเมื่อรวมกัน "ทัศนคติ" จึงแปลว่าลักษณะของความเห็นซึ่งหมายถึงความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องใด หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ทัศนคติ (Attitude) เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวทาง จิตวิทยาสังคมและการสื่อสาร มีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับการนิยามคำว่าทัศนคตินั้น มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

Roger (1978: 208 - 209 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) ได้กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้างวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

Rosenberg and Hovland (1960: 1 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) ได้มีการให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติโดยปกติสามารถนิยามว่าเป็นการจูงใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

Kendler (1963: 572 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึงสภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลสถาบัน สถานการณ์

Good (1959: 48 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) ให้คำจำกัดไว้ว่าทัศนคติคือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์

Newcomb (1854: 128 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) ให้คำจำกัดความไว้ว่า “ทัศนคติ” ซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนั้นขึ้นกับสิ่งแวดล้อมอาจแสดงออกในพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะคือลักษณะชอบหรือพึงพอใจซึ่งถ้าให้บุคคลอื่นเกิดความพึงพอใจ รักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ หรืออีกลักษณะหนึ่งแสดงออกในรูปความไม่พอใจเกลียดชังไม่อยากจะใกล้ชิดสิ่งนั้น

Munn (1971: 71 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) กล่าวเอาไว้ว่าทัศนคตินั้นคือความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

Murphy, Murphy and Newcomb (1973: 887 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติ หมายถึง ความชอบหรือไม่ชอบ พึงใจหรือไม่พึงใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่างๆ

เดโช สวานานนท์ (2512: 28 อ้างถึงใน อัจฉราพร พุ่มนิคม, 2551: 11) กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 2) กล่าวถึง ทัศนคติ ที่เชื่อมโยงไปถึง พฤติกรรมของบุคคลว่า ทัศนคติ หมายถึง 1) ความสลับซับซ้อนของความรู้สึกหรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา 2) ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสิ่งแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด 3) ในด้านพฤติกรรม หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะตอบสนองจากคำจำกัดความต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นได้ว่ามีประเด็นร่วมที่สำคัญดังนี้คือ ความรู้สึกภายใน และความพร้อม หรือ แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

สุทธิศรี มหาวรรคศิริกุล (2548: 12) กล่าวถึงทัศนคติหมายถึงความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และการกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออกของปฏิกิริยาต่าง ๆ

เลิศศักดิ์ พิพิธภณท์ (2546: 5) กล่าวถึง ทัศนคติว่า คือ ความรู้สึกที่เก็บซ่อนอยู่ในใจของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากการบูรณาการ ความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อที่สั่งสมมายาวนาน เมื่อมีสิ่งเร้า (Stimulate) ถึงจุดแห่งการตัดสินใจ บุคคลจะแสดงทัศนคติออกเป็นพฤติกรรม ชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยต่อสิ่งนั้น ๆ ทัศนคติของบุคคลอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับองค์ความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

ทองคำ จันทสาโร, พระ (2550: 7) กล่าวถึงทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของบุคคลต่อบุคคล หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่มีทิศทางอาจเป็นการยอมรับ หรือปฏิเสธก็ได้ เช่น ความพอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ

สุภลักษณ์ พม้นกุล (2546: 12) กล่าวถึงทัศนคติ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และการกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2544: 120) กล่าวว่า ทัศนคติ คือจิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคล อยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากรู้เชิงประเมินค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น คือความรู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์ หรือมีโทษมากน้อยเพียงใดเมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งหนึ่งบุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น ฉะนั้นบุคคลจึงสามารถมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ มากมาย แม้แต่ทัศนคติต่อตนเองหรือทัศนคติต่อการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

เคนด์เลอร์ (Kendler.1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงสภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลสถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิด

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1959) ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนั้นขึ้นกับสิ่งแวดล้อมอาจแสดงออกในพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะคือลักษณะชอบหรือพึงพอใจ

ซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิดความรำกัไคร่อยากใกล้ชิตสิ่งนั้น ๆ หรืออีกลักษณะหนึ่งแสดงออกในรูปความไม่พอใจเกลียดชัง ไม่อยากใกล้สิ่งนั้น

นอร์แมน แอล มูน (Munn. 1971 : 71) กล่าวว่า ทศนคติ คือความรู้สึก และความคิดเห็น ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบันและข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

2.1.2 องค์ประกอบของ ทศนคติ

Zimbardo and Ebbesen (1970: 6 อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์, 2539: 49) สามารถแยกองค์ประกอบของ ทศนคติ ได้ 3 ประการคือ

องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบหากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทศนคติ ที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตาม บุคลิกภาพ ของคนนั้น เป็นลักษณะที่เป็นค่านิยม ของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคล ต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีทศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างก็เนื่องมาจากบุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก หรือมีแนวความคิดแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทางด้านความคิดหรือความรู้ ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบขั้นพื้นฐานของทศนคติและส่วนประกอบนี้จะเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

ทิตยา สุวรรณชฎ (2527: 603-604 อ้างถึงใน เลิศศักดิ์ พิพิธภัณฑ, 2546: 6) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของทศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยะแยะความแตกต่างตลอดจนผลต่อเนื่อง และถ่ายทอดมาใช้ในการ

วิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมิน ข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึกคือ การพิจารณาของบุคคลในตอนนี้จะมีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง บรรดาความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ รักหรือเกลียด หรือกลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มอันที่จะมีพฤติกรรม (Action Tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของความรู้สึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะมีเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะปฏิบัติแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3-4 อ้างถึงใน ทองดา จันทสาโร พระ, 2550: 8) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของทัศนคติแบ่งได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิดที่เป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นการเร้า ความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดีขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบที่มีแนวโน้มทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือมีปฏิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

Allport (1967: 205-213 อ้างถึงใน รจิริรา ทวีรัตน์, 2538: 26) องค์ประกอบของทัศนคติสามารถแบ่งได้ 3 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ ชอบ พอใจ เห็นใจ เห็นด้วย

1.2 ความรู้สึกทางลบ ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย กลัว รังเกียจ

2. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) เป็นการที่สมองของบุคคลรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับแล้วเกิดเป็นความรู้ ความคิดเกี่ยวกับวัตถุ บุคคล หรือสภาพการณ์ องค์ประกอบทางความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณาของทัศนคติออกมาว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อม ที่จะกระทำ หรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2544: 121-122) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความรู้เชิงประเมินผล หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งว่ามีประโยชน์มากน้อยเพียงใด ดีหรือเลว มีโทษมากน้อยเพียงใด ของทุกสิ่งย่อมมีสองด้าน คือด้านดีและด้านไม่ดีหรือด้านประโยชน์และโทษ บุคคลสามารถจะรับรู้ รับทราบเกี่ยวกับประโยชน์แต่ไม่ทราบเกี่ยวกับโทษของสิ่งนั้น หรือรับรู้ในทางตรงกันข้าม นอกจากนี้บุคคลส่วนใหญ่มักมีความรู้เชิงประเมินค่าของสิ่งต่าง ๆ แต่เพียงเล็กน้อย ทำให้เกิดอคติหรือความลำเอียงได้มาก ฉะนั้น การเปลี่ยนทัศนคติที่สำคัญคือ การปรับปรุงองค์ประกอบความรู้เชิงประเมินค่าในเรื่องนั้นให้ตรงกับความจริงโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษต่อสิ่งนั้นเพิ่มเติมแต่บุคคลนั่นเอง

2. ความรู้สึกพอใจ เมื่อบุคคลทราบว่าสิ่งใดมีประโยชน์บุคคลก็จะรู้สึกชอบพอใจสิ่งนั้นถ้าบุคคลทราบว่าสิ่งใดมีโทษบุคคลก็จะรู้สึกไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น ส่วนใหญ่แล้วความรู้สึกพอใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งจะเกิดโดยอัตโนมัติและสอดคล้องกับความรูเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งนั้นเมื่อมาพิจารณาประโยชน์และโทษของสิ่งหนึ่งจะเห็นได้ว่าสิ่งหนึ่งอาจมีประโยชน์หรือโทษต่อบุคคลโดยตรงหรือสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือโทษต่อคนอื่น เช่น บิดามารดา ญาติพี่น้อง มิตรสหายเพื่อนร่วมงานหรือคนทั่วไป หรือสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือโทษต่อส่วนรวม ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติตามธรรมดาแล้วบุคคลย่อมรู้สึกพอใจสิ่งหนึ่งมากเมื่อทราบว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์โดยตรงต่อตนเองแต่ถ้ามีประโยชน์ต่อคนอื่นที่ตนไม่รู้จัก หรือประโยชน์ต่อส่วนรวมมากแต่มีประโยชน์ต่อตนเองไม่มากนัก บุคคลนั้นก็จะรู้สึกพอใจในสิ่งนั้นแต่เพียงเล็กน้อย

3. ความพร้อมกระทำ หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ สนับสนุน ทำนุบำรุง ส่งเสริม สิ่งที่เขาชอบเขาพอใจ และพร้อมที่จะทำลายทำร้าย หรือทำเพิกเพิกเฉยสิ่งที่ไม่ชอบไม่พอใจ องค์ประกอบนี้ก็ยังคงอยู่ในจิตใจของบุคคล และยังไม่ปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมและสถานการณ์ ผู้ที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเองและสามารถควบคุมบังคับตนได้ จะเป็นผู้ที่กระทำตามทัศนคติของตน ส่วนผู้ที่ขาดความเป็นตัวเองต้องพึ่งการควบคุม การให้รางวัล และการลงโทษจากผู้อื่นหรือจากสังคม จะเป็นผู้ที่มีการกระทำไปตามการชักจูงหรือการบังคับของผู้อื่นมากกว่าที่จะทำตามทัศนคติของตนต่อสิ่งนั้น องค์ประกอบทั้งสามของทัศนคติ สามารถใช้ในการทำนายและอธิบาย

พฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงของบุคคลได้ เพราะเชื่อว่าหากบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องใด ก็จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมประพฤติกปฏิบัติในเรื่องนั้นมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติไม่ดี

2.1.3 การเกิดทัศนคติ (Attitude Formation)

ทัศนคติ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Inborn) หากแต่พัฒนาขึ้นมาภายหลังเป็นผลของปัจจัยต่าง ๆ อันเป็นภูมิหลังของบุคคลนั้น ๆ เช่น ชาติกำเนิด การศึกษาอบรมที่ได้รับประสบการณ์ในชีวิต สภาพแวดล้อมที่เผชิญอยู่จริง ความคาดหวังหรือเป้าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น ๆ รวมตลอดถึงความบีบคั้นหรืออุปสรรคที่เผชิญอยู่ด้วย ฉะนั้น ทัศนคติจึงสามารถเกิดและเปลี่ยนแปลงได้ การเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเป็นไปตามหลัก 3 ประการ คือ

อัญชนี แซ่มสาคร (2538: 16-17 อ้างถึงใน สุทธิศรี มหาวรรณกุล, 2548: 15-16)

1. ความสัมพันธ์และการติดต่อกับผู้อื่น
2. การถ่ายแบบอย่างจากสภาพการณ์หนึ่งไปสู่อีกสภาพการณ์หนึ่ง
3. การสนองความต้องการของตน

Allport (1975: 810) ให้ความเห็นเรื่องทัศนคติว่าอาจเกิดขึ้นจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ เด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป
2. เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างคือแยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน
3. เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อครูเพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกันนั้นเพราะเคยเชยชมตนเสมอ
4. เกิดจากการเลียนแบบหรือรับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทัศนคติ ของบิดามารดาหรือครูที่ตนนิยมชมชอบมาเป็นทัศนคติของตนได้

Foster (1952: 119 อ้างถึงใน สิวลัย เสตะจันทร์, 2551: 8) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้มีการศึกษาถึงมูลเหตุของการเกิดทัศนคติ พบว่า ทัศนคติเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการคือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสภาพการณ์ บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการพบเห็น ค้นเคยได้ทดลอง เป็นต้น เรียกว่า ประสบการณ์โดยตรงและโดยการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพหรือได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ แต่ไม่ได้พบเห็น ไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเอง เรียกว่าประสบการณ์ทางอ้อม และเนื่องจากทัศนคติเป็นเรื่องที่เกิดจากการรับรู้ และการเข้าใจ ดังนั้น บุคคลจะไม่มีทัศนคติต่อสิ่งที่เขาไม่เคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละกลุ่มอาจจะมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง ย่อมอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มนั้นดำเนินชีวิตอยู่ด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 4) กล่าวถึงแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญ ได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง คือการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น เช่น เรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้นในทางตรงกันข้าม ถ้าเรามีประสบการณ์ไม่ดี เราก็มีแนวโน้มที่จะไม่ชอบบุคคลนั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ทัศนคติหลายอย่างของบุคคล เกิดขึ้นจากผลการติดต่อกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง ทัศนคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่นอื่น กระบวนการเกิดทัศนคติวิธีเกิดขึ้นโดย ชั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ชั้นต่อไป บุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้น ในรูปแบบของความเชื่อ ทัศนคติซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา

4. องค์กรประกอบเกี่ยวกับสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสิ่งสนับสนุนให้เกิดทัศนคติชัดเจน

สุภลักษณ์ พม้นกุล (2546: 16) กล่าวว่า ทักษะที่มีที่มาจากสิ่งเร้าซึ่งจะมาในรูปของ ประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์โดยอ้อม ผ่านกระบวนการเรียนรู้ แล้วผ่านออกไปสู่ พฤติกรรมแสดงความคิดเห็นหรือแสดงเหตุผล ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบสนอง

ทัศนคติของคนเราที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้แทบทั้งสิ้น ดังนั้นทัศนคติจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามที่ได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น แต่ กระบวนการเปลี่ยนแปลงจะเร็วหรือช้าสุดแต่ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ และการที่บุคคลจะมี ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมได้รับอิทธิพลจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นอยู่ด้วย และ เกี่ยวข้องกันเสมอ

2.1.4 ประเภทของทัศนคติ

1. ทัศนคติ ทางเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรือ อารมณ์จากสภาพจิตใจได้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่นหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้ง หน่วยงาน องค์กรสถาบันและการดำเนินกิจการขององค์กร อื่น ๆ เช่น กลุ่มชาวเกษตรกร ย่อมมีทัศนคติในทางบวกหรือ ความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตร และให้ความสนับสนุน ร่วมมือด้วยการเข้าเป็นสมาชิกและร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ เป็นต้น

2. ทัศนคติทางลบ หรือ ไม่ดี คือ ทัศนคติ ที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือ หรือ ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงานองค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กร และอื่น ๆ เช่น พนักงาน เจ้าหน้าที่บางคน อาจมีทัศนคติเชิงลบต่อบริษัท ก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขา จนพยายามประพฤติ และปฏิบัติต่อต้าน กฎระเบียบของบริษัท อยู่เสมอ

3. ประเภทที่สาม ซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย คือ ทัศนคติ ที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กร และอื่น ๆ โดยสิ้นเชิงเช่น นักศึกษาบางคนอาจมี ทัศนคติ ึ่งเฉยอย่าง ไม่มีความคิดเห็น ต่อปัญหา ได้เลย เรื่องกฎระเบียบว่า ด้วยเครื่องแบบของนักศึกษาทัศนคติ ทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคล อาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่

ทัศนคติ ทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือค่านิยมอื่นๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำหรือสถานการณ์

2.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

Kelman (1967: 469-471) ได้อธิบายถึง การเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ โดยมีความเชื่อว่าทัศนคติอย่างเดียวกันอาจเกิดในตัวบุคคลด้วยวิธีที่ต่างกัน จากความคิดนี้ Kelman ได้แบ่งกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติออกเป็น 3 ประการ คือ

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอมจะเกิดได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อตัวเขาและมุ่งหวังจะได้รับความพอใจจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น การที่บุคคลยอมกระทำตามสิ่งที่ยากให้เขากระทำนั้น ไม่ใช่เพราะบุคคลเห็นด้วยกับสิ่งนั้น แต่เป็นเพราะเขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัล หรือการยอมรับจากผู้อื่นในการเห็นด้วยและกระทำตาม ดังนั้นความพอใจที่ได้รับจากการยอมกระทำตามนั้นเป็นผลมาจากอิทธิพลทางสังคมหรืออิทธิพลของสิ่งทีก่อให้เกิดการยอมรับนั้น กล่าวได้ว่า การยอมกระทำตามนี้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติซึ่งจะมีพลังผลักดันให้บุคคลยอมกระทำตามมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนหรือความรุนแรงของรางวัลและการลงโทษ

2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่บุคคลต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พอใจระหว่างตนเองกับผู้อื่นหรือกลุ่มบุคคลอื่น จากการเลียนแบบนี้ทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าให้เกิดการเลียนแบบ กล่าวได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งพลังผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความน่าโน้มน้าวใจของสิ่งเร้าที่มีต่อบุคคลนั้น การเลียนแบบจึงขึ้นอยู่กับพลัง (Power) ของผู้ส่งสาร บุคคลจะรับเอาบทบาททั้งหมดของคนอื่นมาเป็นของตนเองหรือแลกเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกัน บุคคลจะเชื่อในสิ่งที่ตัวเองเลียนแบบแต่ไม่รวมถึงเนื้อหาและรายละเอียดในการเลียนแบบทัศนคติของบุคคลจะเปลี่ยนไปมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการที่อยากจะเปลี่ยน (Internalization) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า ซึ่งตรงกับความต้องการภายในค่านิยมของเขา พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในลักษณะนี้จะสอดคล้องกับค่านิยมที่บุคคลมีอยู่เดิม ความพึงพอใจที่ได้จะขึ้นอยู่กับเนื้อหารายละเอียดของพฤติกรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถ้าความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมถูกกระทบไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติทั้งสิ้น นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสาร เช่น คุณสมบัติของผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ลักษณะของข่าวสาร ตลอดจนช่องทางในการสื่อสารล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ทัศนคติของบุคคลเมื่อเกิดขึ้นแล้ว แม้จะคงทน แต่ก็ยังสามารถเปลี่ยนได้โดยตัวบุคคล สถานการณ์ ข่าวสาร การชวนเชื่อ และสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการยอมรับในสิ่งใหม่ แต่จะต้องมีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคลนั้น นอกจากนี้ อาจเกิดจากการยอมรับโดยการบังคับเช่น กฎหมาย ข้อบังคับ

McGuire (1969: 200) ได้วิเคราะห์กระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเอาไว้ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ตามลำดับดังนี้

1. การเอาใจใส่ (Attention) การที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลนั้น ในขั้นต้นบุคคลจะต้องยอมให้ความสนใจและเอาใจใส่รับรู้ข้อความในการชักจูง ถ้าผู้รับการชักจูงขาด การเอาใจใส่รับรู้สิ่งที่ชักจูง การชักจูงจะถูกชะงักงันเสียตั้งแต่เริ่มต้น ฉะนั้นการมีสมาธิและไม่มีสิ่งรบกวนจิตใจ ความยินยอมที่จะรับฟังจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการให้ความเอาใจใส่ในสารสื่อที่ใช้ชักจูง

2. ความเข้าใจ (Comprehension) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลเอาใจใส่รับฟัง สารสื่อ นอกจากนั้นยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะเข้ามามีผลต่อความเข้าใจสารสื่อชักจูงที่สำคัญ เช่น องค์ประกอบเกี่ยวกับสารสื่อ สารสื่อควรใช้ข้อความชักจูงที่ทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจได้โดยง่าย มีความน่าเชื่อถือ มีวิธีการชักจูงซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้รับ ไม่เร้าให้ผู้รับต้องใช้กลวิธีป้องกันตนเอง นอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพทางจิตใจของผู้รับสารด้วย

3. การยอมรับ (Yielding) การยอมรับมีสามแบบด้วยกัน คือการยอมตาม (Compliance) บุคคลยอมรับการชักจูงเพราะหวังว่าจะได้การยอมรับหรือได้ความดีความชอบจากผู้มีอิทธิพลหรือกลุ่ม ยอมรับการชักจูงเพื่อหวังรางวัลหรือหลีกเลี่ยงการลงโทษการเลียนแบบ เทียบเคียง (Identification) บุคคลยอมรับการชักจูงเพราะหวังที่จะทำให้คล้ายคลึงกับผู้ชักจูง ซึ่งเป็น

สิ่งที่ตนพอใจหรืออยากเลียนแบบการยอมรับเข้าไว้ในตน (Internalization) บุคคลยอมรับการชักจูง เพราะการชักจูงนั้นชี้ให้เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับและทำให้เขาเข้าใจโลกดียิ่งขึ้น

4. ความจำ (Retention) เมื่อเกิดการยอมรับแล้ว การเปลี่ยนทัศนคติจะคงอยู่นาน สักเท่าไรขึ้นอยู่กับความจำในเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคตินั้น ๆ ถ้าเป็นเรื่องราวที่มีความสำคัญต่อตัวบุคคล บุคคลจะจำได้นาน วิธีการสื่อสารที่ดึงดูดความสนใจแก่ผู้รับและการเสนอสารนั้นบ่อยๆ จะช่วยให้ความจำในเนื้อหานั้นๆ ติดทนนาน

5. การกระทำ (Action) เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการเปลี่ยนทัศนคติ คือการ แสดงพฤติกรรมเพื่อแสดงถึงการมีทัศนคตินั้น ๆ

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2532: 116-136 อ้างถึงใน สุกลักษณ์ พันธ์กุล, 2546: 16)

1. แนวทางการเปลี่ยนทัศนคติโดยการใช้สื่อความหมายมี 4 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 สร้างความใส่ใจ (Attention) สารที่ส่งไปเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อทำให้ผู้รับ ใ้ใจเสียก่อน

ขั้นที่ 2 การทำความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ส่งสื่อจะต้องทำให้ผู้รับเกิดความเข้าใจ ความหมายของสารให้ได้หลังจากผู้รับเกิดความใ้ใจแล้ว

ขั้นที่ 3 การยอมรับ (Acceptance) ผลของการสื่อความหมายสื่อที่ส่งไปยังผู้รับต้อง พยายามให้มีความหมายตรงกับความต้องการของเขา เขาจึงจะยอมรับสื่อ

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Retention) ต้องทำให้ผู้รับสื่อจำได้

2. แนวทางการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ โดยอาศัยแรงจูงใจ ที่จะผลักดันให้คนเราเปลี่ยน ทัศนคติหรือความคิดเห็นเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความเครียด (Tension) ซึ่งเกิดจากสภาพขาดสมดุล เพราะว่าองค์ประกอบความคิด (Cognitive Element) หลายองค์ที่มีต่อสิ่งเดียวกัน ไม่สามารถสมาน กันได้ จึงต้องมีการทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ภาวะขาดดุลย์นี้เข้าสู่ภาวะสมดุลย์จึงจะอยู่ได้อย่างสบาย

3. แนวทางการเปลี่ยนทัศนคติแบบอื่น ๆ การรับรู้ตนเอง (Self-Perception) คนเรา สามารถเรียนรู้ทัศนคติโดยการสังเกตพฤติกรรมที่ตนแสดงออกมา เช่น ไม่ชอบฟังเพลงคลาสสิก เพราะเราสังเกตว่าเมื่อเราหมั่นคลั่งวิทย์ไปอย่างไม่เจาะจงสถานีพอได้ยินเพลงคลาสสิกเราก็หมั่นคลั่ง ต่อไปอีกการโน้มน้าวชักจูงใจตนเอง (Self-Persuasion) เช่น เมื่อเราต้องการจะเปลี่ยนทัศนคติของ เราให้เป็นคนมีทัศนคติ "เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม" สิ่งที่เราควรกระทำก็คือ หมั่นบอกตัวเองว่า "ฉัน

เป็นคนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม" และต้องหาโอกาสที่จะแสวงหาพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมออกไปให้ปรากฏทั่วไป ซึ่งจะมีผล 2 ประการ คือ ประการแรก การกระทำเช่นนั้นช่วยให้เราเองเกิดการรับรู้ตนเองจากพฤติกรรมที่แสดงออก ประการที่สองเป็นการกระทำที่เราต้องปรับทัศนคติภายในของเราให้เข้าร่องเข้ารอยกับพฤติกรรมภายนอกที่คนอื่น ๆ เขาสัมผัสอยู่ถ้าเราไม่ปรับทัศนคติของเราให้สอดคล้องกับท่าทีที่แสดงออกไปแล้วเราจะเกิดความเครียดขึ้นมา

การกระทำที่มีเหตุมีผล (The Reasoned Action) ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ปทัสถาน เจตนา หรือพฤติกรรม เราต้องพยายามเปลี่ยนแปลงที่ความเชื่อ อันเป็นองค์ประกอบของทัศนคติเสียก่อน ทัศนคติมิใช่ตัวแปรสำคัญที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมได้หรือไม่คือความตั้งใจหรือเจตนา (Intention) แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการที่จะกระทำตามบุคคลผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อคน (Referent Person) และความคิดของบุคคลนั้น ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นหรือมีอิทธิพลต่อเจตนาที่จะกระทำพฤติกรรม

2.1.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1. ทฤษฎีความขัดแย้งของความคิด (Cognitive Dissonance Theory) Festinger (1957: 266 อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526: 108) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ โดยใช้พื้นฐานจากธรรมชาติ กลไกของการปรับตัวมนุษย์ที่ว่า มนุษย์ไม่สามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงขัดแย้ง หรือการไม่ลงรอยกันได้ ต้องพยายามขจัดความขัดแย้งนั้นให้หมดไปเพื่อภาวะทางจิตใจอยู่ในสภาพดีจะทำให้เกิดสิ่งสองสิ่งในตัวบุคคล คือกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และนำทางให้บุคคลนั้น มีปฏิริยาไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถลดความขัดแย้งโดยจัดการสิ่งแวดล้อมภายใน (Psychological Environment) อันได้แก่ทัศนคติและการรับรู้ หรือการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมภายนอกบุคคล

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับ ความตรงกันหรือ เหมือนกันของความคิด (Theory of Cognitive Consistency) Helder (1969: 149 อ้างถึงใน สุภลักษณ์ พันธ์กุล, 2546: 21) ได้อธิบายว่าทัศนคติของคนเรามีอยู่ 2 สภาวะ คือ สภาวะสมดุลงกับสภาวะที่ไม่สมดุลง เช่น ทัศนคติของคน 3 คน คือนาย ก นาย ข นาย ค เมื่อนาย ก ชอบนาย ข และนาย ข ชอบนาย ค ก็จะมีแนวโน้มที่จะทำให้ นาย ก ชอบนาย ค ไปด้วย หรือในทางตรงกันข้าม นาย ก ชอบนาย ข แต่นาย ข ไม่ชอบนาย ค ก็มักจะมีแนวโน้มให้ นาย ก ชอบนาย ค ไปเช่นกัน เรียกว่า สภาวะสมดุลง

ส่วนภาวะที่ไม่สมดุลเกิดขึ้นในลักษณะตรงกันข้ามกัน คือ นาย ก ชอบนาย ข และ นาย ข ชอบนาย ค แต่นาย ก กลับไม่ชอบนาย ค หรือในกรณี นาย ก ชอบนาย ข และนาย ก ไม่ชอบนาย ค แต่นาย ข กลับไม่ชอบนาย ค อย่างนี้เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกึ่งกับกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ ดังคำกล่าวของ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน นักปรัชญาเมธีชาวอังกฤษที่กล่าวไว้ว่า "การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์" (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2553: ย่อหน้าที่ 1)

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2553: ย่อหน้าที่ 1) การอ่าน มีความหมายว่า การอ่านเป็นการรับรู้สารโดยการดูตัวหนังสือจากการเขียน ในทางคอมพิวเตอร์ การอ่านหมายถึง การนำข้อมูลที่เก็บไว้ในหน่วยความจำออกมาอีกด้วย

ในทางจิตวิทยาการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีความหมายหลายแง่ ในแง่ที่หนึ่งการอ่านต้องอาศัยประสาทสัมผัส ซึ่งประกอบด้วยการมองเห็น การได้ยินและสัมผัสทางกาย ในแง่ที่สองการอ่านเป็นกระบวนการรับรู้อย่างหนึ่ง ในแง่ที่สาม การอ่านหมายถึงการตอบสนองอย่างหนึ่ง การตอบสนองชนิดนี้จะได้รับอิทธิพลแรงจูงใจ ความปกติทางกาย ความเมื่อยล้าและนิสัย ในแง่ที่สี่ การอ่านเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งซึ่งต้องเรียนรู้และใช้กฎการเรียนรู้ เช่น กฎเกี่ยวกับการจำการลิม เป็นต้น ในแง่ที่ห้า การอ่านหมายถึงพัฒนาการอย่างหนึ่ง ตามความหมายในแง่นี้ความสำเร็จในการอ่านจัดเป็นความงอกงามด้านหนึ่ง ในแง่ที่หก การอ่านคือกระบวนการขั้นหนึ่งของความงอกงาม การอ่านมีส่วนช่วยให้บุคคลเจริญงอกงามในทางกาย ทางอารมณ์ ทางสังคมทางสติปัญญาและทัศนคติ ในแง่ที่เจ็ด การอ่านหมายถึงพฤติกรรมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากความสนใจ และในแง่สุดท้าย การอ่านเป็นวิธีการของการเรียนรู้ บุคคลต้องใช้การอ่านในการเรียนรู้เรื่องราวหนึ่ง ๆ ลักษณะและความหมายของการอ่านทางด้านจิตวิทยาดังกล่าว ต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เมื่อกล่าวถึงการอ่านก็

หมายความรวมถึงพฤติกรรมและลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวรวมกัน (Smith and Dechant, 1961: 10-11)

ดวงพร พวงเพชร (2541: 12) การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรจนสามารถเข้าใจ โดยต้องเข้าใจความหมายตั้งแต่เป็นคำ เป็นประโยค จึงทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนั้นยังต้องรู้จักการตีความ นั่นคือสามารถใช้ความคิดรวบยอด การเปรียบเทียบ ซึ่งจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในสิ่งที่ง่ายไปก่อน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานของประสบการณ์การอ่าน แล้วจึงอ่านเรื่องที่มีความละเอียดลึกซึ้งเพิ่มขึ้น ก็จะเข้าใจได้ง่ายขึ้น จนมีความสามารถในการบูรณาการ คือสามารถนำความรู้หรือความคิดต่าง ๆ ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน

วรรณ โสมประยูร (2537: 121) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ การรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยการแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านไปด้วยตลอดเวลา

ถาวร บุบผางษ์ (2546:9) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความรู้โดยผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ และทำความเข้าใจแล้วนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

Goodman (1971: 25-27) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) โดยในระยะแรก ๆ ผู้อ่านจะเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับตัวอักษรและความหมายของคำแต่ละคำ ต่อมาเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้นก็จะสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากขึ้น
2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ ความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรืองานเขียน (Conceptual or Semantic Completeness) ผู้อ่านจะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านหากเนื้อเรื่องนั้นมีเนื้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ ยกเว้นในกรณีที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) งานเขียนแต่ละชั้นมีลักษณะและโครงสร้างที่แตกต่างกัน และยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้น หากงานเขียนเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านก็จะไม่ประสบผลสำเร็จ

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาก นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2553: ย่อหน้า 2)

คุณค่าของการอ่านมีดังนี้

1. คุณค่าทางสติปัญญาหนังสือดีย่อมให้คุณค่าทางด้านสติปัญญา อันได้แก่ ความรู้และความคิดเชิงสร้างสรรค์ มิใช่ความคิดในเชิงทำลายความรู้ในที่นี้นอกจากความรู้ทางวิชาการแล้วยังรวมถึงความรู้ทางการเมือง สังคม ภาษา และสิ่งต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเสมอ แม้จะหยิบหนังสือมาอ่านเพียง 2-3 นาทีผู้อ่านก็จะได้รับคุณค่าทางสติปัญญาไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่งหนังสืออาจจะปรากฏในรูปของเศษกระดาษงูกระดาก แต่ก็ "ให้" บางสิ่งบางอย่างแก่ผู้อ่านบางครั้งอาจช่วยแก้ปัญหาที่คิดไม่ตกมาเป็นเวลานานทั้งนี้ย่อมสุดแต่วิจารณญาณและพื้นฐานของผู้อ่านด้วยบางคนอาจมองผ่านไปโดยไม่สนใจแต่บางคนอาจมองลึกลงไปเห็นคุณค่าของหนังสือนั้นเป็นอย่างยิ่งคุณค่าทางสติปัญญาจึงมิใช่ขึ้นอยู่กับหนังสือเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับผู้อ่านด้วย

2. คุณค่าทางสังคม การอ่านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่เป็นโบราณกาลหากมนุษย์ ไม่มีนิสัยในการอ่าน วัฒนธรรมคงสูญสิ้นไป ไม่สืบทอดมาจนบัดนี้ วัฒนธรรมทางภาษา การเมือง การประกอบอาชีพ การศึกษา กฎหมาย ฯลฯ เหล่านี้อาศัยหนังสือและการอ่านเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่และพัฒนาให้คุณค่าแก่สังคมนานับการ หนังสืออาจทำให้การเมืองเปลี่ยนแปลงไปได้หากมีคนอ่านเป็นจำนวนมาก หนังสือและผู้อ่าน จึงอาศัยกันและกันเป็นเครื่องสืบทอดวัฒนธรรมของมนุษย์ในสังคมที่เจริญแล้ว จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มคนที่ไม่มีภาษาเขียนไม่มีหนังสือไม่

มีการอ่าน วัฒนธรรมของสังคมนั้นมักล้าหลังปราศจากการพัฒนา การอ่านจึงให้คุณค่าทางสังคมใน ทุกด้าน

ถาวร บุบผาวงษ์ (2546: 10) ประโยชน์ของการอ่านหนังสือไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้น เด็กที่อ่านหนังสือเป็นประจำ การอ่านจะช่วยให้ได้กรับรู้ทางภาษาทั้งด้านที่เพิ่มพูนคำศัพท์และสำนวน ภาษา ยิ่งอ่านมากยิ่งช่วยให้แตกฉานในการอ่าน มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาทั้งด้านการพูด ซึ่ง สามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีประโยชน์ต่อผู้อ่านคือเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นความต้องการของมนุษย์ในการ แก้ปัญหาเพิ่มพูนความรู้เกิดความคิดสร้างสรรค์และความเพลิดเพลิน การอ่านเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะกับเด็กซึ่งจะเป็นแนวทางในการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเด็กให้เจริญ งาม

ภัทรินทร์ วิศิษฏ์ศักดิ์ (2539: 14) ความสำคัญของการอ่าน การอ่านในยุคนี้มีความจำเป็น มากกว่ายุคที่ผ่านมา การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ผู้ที่สนใจและติดตามการ อ่านอยู่เสมอ ย่อมจะทราบความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าของเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะยุคนี้เป็น ยุคแห่งข่าวสาร โลกปัจจุบันเจริญทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ และเทคโนโลยี การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็น และให้ประโยชน์กับมนุษย์ทุกด้าน

2.2.3 จุดประสงค์ของการอ่าน

Leedy (1956: 161-162 อ้างถึงใน ระพีวรรณ ประสงค์สิน, 2545: 13) ได้กล่าวไว้ถึงจุดมุ่งหมายดังนี้

อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องให้ความรู้ของตนเองออกมาขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิมรู้ เรื่องหนึ่งแล้วก็ยังรู้เรื่องอื่นต่อไป ต้องการรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจ ตนเอง เพื่อให้รู้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นไปในโลกซึ่ง มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และในทางกลับกัน คนเราต้องการรู้สิ่งที่ได้เกิดขึ้นมาในอดีต เพื่อจะได้ เข้าใจและรู้จักตนเองดียิ่งขึ้น ความรู้ของคนเรานั้น ให้เท่าไรก็ไม่รู้จักพอ มนุษย์มีความหิวกระหายใน การแสวงหาความรู้ตลอดเวลา ป้อนเท่าไรก็ไม่รู้จักอิ่ม หรือถมเท่าไรก็ไม่รู้จักเต็ม

1. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ รู้จักพิจารณาหาเหตุผลในเรื่องนั้นเป็น การปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย

2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อความบันเทิง ปัญหาต่าง ๆ และสภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์และร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายการอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดีบางเรื่อง หัสนคดี และสารคดี

3. อ่านเพื่อความจรรโลงใจ บางครั้งชีวิตของคนเราพบกับปัญหาและความไม่สมหวังซึ่งทำให้เกิดความท้อแท้ ไม่มีกำลังใจ ไม่มีจุดหมายในชีวิต อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ หากได้อ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่มีเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติของบุคคลสำคัญ ๆ บุคคลที่ต้องฝ่าอุปสรรคในชีวิตจนกระทั่งชีวิตประสบผลสำเร็จในที่สุด ทำให้ผู้ที่หมดหวังในชีวิตมีกำลังใจดีขึ้น ทำให้ผู้ที่หมดหวังในชีวิตมีกำลังใจดีขึ้น สร้างความหวังใหม่ได้ต่อไป มองโลกในแง่ดีขึ้น

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติดังนี้ คือต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการมีหน้ามีตาได้รับความนับถือในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์อาจจะไม่สมปรารถนาทุกประการเสมอไป การอ่านจะช่วยชดเชยได้ เพราะมีสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเรื่องราว เนื้อหาที่จะช่วยชดเชยในสิ่งที่เราขาดไปได้ เช่น การอ่านหนังสือที่แนะนำแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างบุคลิกภาพ การอ่านหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีชดเชยวิธีอื่นในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2553: ย่อหน้าที่ 4)

1. การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่าง ๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านเพื่อความรอบรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ

2. การอ่านเพื่อความคิดแนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มิใช่หนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางการคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้

อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาด เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความยั้งคิด เช่น เรื่องพระลอแสดงความรักอันผืนทำนองคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุดผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องจริงใจให้คนทำความผิदनับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดายการอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่าครูจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเองและเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่าน หากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อน หนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้นนวนิยาย การ์ตูน วรรณคดีประเทืองอารมณ์ เป็นต้นจุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าวอาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

วรรณิ โสภประยูร (2537: 127-128) แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่ม เช่น อ่านตำราอ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสาวคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นข้อจริง เช่น การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้ใช้เครื่องไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

เบญจรงค์ ปั่นคล้าย (2551: 11) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ความบันเทิงและเพื่อให้สามารถรู้เท่าทันกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทั้งนี้

จุดมุ่งหมายของการอ่านก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล รวมทั้งการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไป

2.3 ประวัติโรงเรียนธัญบุรี

โรงเรียนธัญบุรีเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี- สระบุรี) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2493 เริ่มดำเนินการติดต่อขอที่ดินโดยนายอยู่ ทิพย์คงคา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 อาคารหลังแรกของโรงเรียนธัญบุรี (ป.ท.7.) สร้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 บนที่ดินของนางทองพูล นายตันชีว เม็งหวังหลี่ บริจาคที่ดินให้ 5 ไร่ 3 งาน 16 ตารางวาสร้างเสร็จเปิดสอนเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2493 ในบริเวณที่ติดกับโรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 โดยเขียนชื่อโรงเรียนว่า โรงเรียนธัญบุรี ตามการเขียนคำว่าธัญบุรีในสมัยนั้น และใช้ตัวอักษรย่อว่า ป.ท.7. มีนักเรียน 1 ห้อง ในวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2493 ทางจังหวัด ได้ส่ง ส.ต.วีระจิตต์ เลี้ยงตน มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่คนแรก คนต่อมาก็คือนายประมุข แก้วบุญมี, นายสำราญ วงษ์ทองคำ, นายทองหล่อ จุลสุคนธ์, นายเสนอ อนุโรจน์ และ นายสิน บุญเกตุ เป็นครูใหญ่คนสุดท้ายต่อมาเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2507 โรงเรียนได้รับบริจาคที่ดินจาก ม.ร.ว. รสลิน คัดคณางค์ บริเวณริมถนนพหลโยธินหลักกิโลเมตรที่ 20 จำนวน 16 ไร่ และจากบริเวณด้านใต้ของโรงพยาบาลธัญบุรีรวมทั้งสิ้น 21 ไร่ 69 ตารางวา หรือ 33,876 ตารางเมตร จึงได้ทำการก่อสร้างโรงเรียนธัญบุรีแห่งใหม่และย้ายมาอยู่ ณ ที่ปัจจุบันเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511

วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2510 มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเขียนชื่ออำเภอ ชื่อจังหวัดต่าง ๆ ให้เขียนชื่อ อำเภอธัญบุรี มี ญ. ตัวเดียว โรงเรียนจึงได้เปลี่ยนการเขียนจาก โรงเรียนธัญบุรี เป็น โรงเรียนธัญบุรี เช่นในปัจจุบัน และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลง อักษรย่อ ที่ใช้ปักบนเสื้อนักเรียน ซึ่งเดิมใช้ชื่อย่อ จังหวัดปทุมธานี ตามด้วยตัวเลข ที่ก่อตั้ง จึงได้เปลี่ยนจาก ป.ท.7 เป็น ธ.บ. ซึ่งในขณะนั้นประชาชนในท้องที่เกิดความสับสนจากชื่อและตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียน 2 แห่ง ซึ่งอาจมาจากการเรียกท้องที่โดยบริเวณโรงเรียนธัญบุรีที่ตั้งอยู่ที่ตำบลประชาธิปไตย เรียกว่า รังสิต และโรงเรียนรังสิต (ปัจจุบันคือโรงเรียนธัญรัตน) ที่ตั้งอยู่ที่ตำบลรังสิต ซึ่งใกล้เคียงกับที่ว่าการอำเภอธัญบุรี ทำให้คนที่จะไปติดต่อกับโรงเรียนธัญบุรีจะไปที่อำเภอและต้องกลับมาที่ตำบลประชาธิปไตย ต่างกันที่โรงเรียนธัญบุรีเปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 แต่โรงเรียนรังสิตเปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 (ในเวลานั้น) วันที่ 6 กรกฎาคม 2546 มีการปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการ ยุบรวมสามัญศึกษาโรงเรียนจึงเปลี่ยนมาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี วิธีการวิจัยมี 2 รูปแบบ คือ การวิจัยเชิงปริมาณซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานีจำนวน 667 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเก็บข้อมูลโดยใช้ข้อมูลเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันไม่ค่อยสนใจในเรื่องการอ่านมากนัก สิ่งพิมพ์ที่นักศึกษาสนใจอ่านมากที่สุดคือหนังสือพิมพ์ รองลงมาคือนิตยสารและตำราเรียน โดยใช้เวลาอ่านหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาอ่านตำราเรียนวันละ 1-2 ชั่วโมง มีถึงร้อยละ 45.8 ที่ใช้เวลาอ่านตำราเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน

ศุภรางค์ อินทุมภ์ (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน 2 ประเภทคือ โรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 531 คน ผลการวิจัยดังนี้ นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และนักเรียนที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวมาก เป็นนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านมากนักเรียนที่มีปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ด้านรวมมาก ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจในครอบครัวสูง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หรือรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครุมาก พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม โดยเฉพาะนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากบิดามารดามาก หรือมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พบในกลุ่มนักเรียนโดยรวม โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน นักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครุน้อย และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ แต่มีลักษณะมุ่งอนาคตและ

ควบคุมคุณภาพสูง เป็นผู้ที่มีปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ด้านรวมน้อยที่สุดในบรรดากลุ่มเปรียบเทียบทั้งหมด

กิจชัย วงศ์ราช (2549) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมรักการอ่านหนังสือของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) โรงเรียนพาณิชย์การเชียงราย การวิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 18 คน ผลการศึกษาพบว่า มีพฤติกรรมรักการอ่านหนังสือ คือ อ่านทุกวันเป็นประจำ และอ่านในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์การใช้เวลาอ่านหนังสือ ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน วันหยุด อื่นๆ เพราะไม่มีอะไรทำ การได้มาของหนังสือที่ใช้อ่านได้มาจากการซื้อเอง ประเภทของหนังสือที่ชอบอ่าน อ่านหนังสือเรียนหนังสือวารสาร นิตยสาร สารคดี เหตุผลในการเลือกอ่านเพราะให้ความรู้ที่ทันสมัย พฤติกรรมรักการอ่านหนังสืออยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาอุปสรรคในการอ่านหนังสือคือ ไม่มีเวลาอ่านต้องทำงาน

อัญญารัตน์ ภมรานนท์ (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างนักเรียนจากโรงเรียนของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ชอบอ่าน โดยพิจารณาพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ คือ ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น วิธีการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ในภาพรวม คือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอย่างเหมาะสมในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมด้านปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมด้านระยะเวลาในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับน้อย

ณัฐวดี แซ่ตั้ง (2547) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษาโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมรักการอ่านทั่วไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการอ่านในเต็มมัธยมศึกษาตอนต้นที่ยังค่อนข้างน้อย ตั้งแต่ความชอบอ่านที่แสดงออกมาในด้านความบ่อยในการอ่าน การซื้อหนังสือมาอ่าน จนถึงความบ่อยในการชวนผู้อื่นให้อ่านหนังสือที่ตนเองสนใจด้วยซึ่งต้องพิจารณาถึงเนื้อหาในหนังสือด้วย พบว่า พฤติกรรมการเลือกอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์นั้นอยู่ในระดับปานกลาง

สมาน พลวิจิต (2518) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย ในการส่งเสริมการอ่านเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ นักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 450 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุ

ใหญ่ที่ทำให้เด็กไม่ค่อยอ่านหนังสือคือเด็กต้องช่วยทำงานบ้านร้อยละ 24.41 สาเหตุรองลงไปคือชอบฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านหนังสือร้อยละ 23.99 ส่วนสาเหตุอื่น ๆ นั้นมีเป็นส่วนน้อยและมีน้อยที่สุดเพราะไม่ได้รับการส่งเสริมให้อ่านหนังสือ คือมีร้อยละ 2.34 สำหรับเด็กที่ไม่มีปัญหาในเรื่องการอ่านหนังสือนั้นมีน้อยคือร้อยละ 5.63

สายรุ้ง นันตะรัตน์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะของนักเรียนมัธยมต่อพฤติกรรมก้าวร้าว กรณีศึกษา โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมปลาย โรงเรียนวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 250 คน พบผล ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะของนักเรียนมัธยมปลายต่อพฤติกรรมก้าวร้าว คือ เพศ ระดับการศึกษา ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะของนักเรียนต่อพฤติกรรมก้าวร้าว คือ อายุ เกรดเฉลี่ย

চারঙ্গী জরিয়াসুখ (2549) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของนักเรียนใน เขตตรวจราชการที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 160 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสำรวจพฤติกรรม การอ่านของนักเรียนที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาขึ้น ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ว่า 1) นักเรียนในเขตตรวจราชการที่ 5 อ่านหนังสือเฉลี่ยวันละ 17 หน้า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาอ่านหนังสือวันละ 15 หน้า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอ่านหนังสือวันละ 20 หน้าและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอ่านหนังสือวันละ 19 หน้า 2) นักเรียนในเขตตรวจราชการที่ 5 อ่านหนังสือเดือนละ 8 เล่ม นักเรียน ระดับประถมศึกษาอ่านหนังสือเดือนละ 10 เล่ม นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอ่านหนังสือ เดือนละ 7 เล่ม และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอ่านหนังสือเดือนละ 6 เล่ม นักเรียนที่เรียนในระดับสูงขึ้นไปถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอ่านหนังสือน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลการติดตามพฤติกรรมกรรมการอ่านหนังสือของนักเรียนเมื่อปี 2547 ซึ่งศึกษาโดยสำนักงานตรวจราชการและติดตามประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่านักเรียนในเขตตรวจราชการที่ 5 อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น 3) การเข้าใช้ห้องสมุดของนักเรียน พบว่า นักเรียนในเขตตรวจราชการที่ 5 เข้าใช้ห้องสมุดคนละ 6 ครั้ง ใน 1 เดือน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าห้องสมุดน้อยกว่า 6 ครั้ง/คน/เดือนและ นักเรียนที่เรียนในระดับสูงขึ้นไปถึงระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าใช้ห้องสมุดน้อยลง 4) หนังสือ 3 ประเภทแรกที่นักเรียนในเขตตรวจราชการที่ 5 ชอบอ่าน คือ หนังสือการ์ตูน นิทาน'นวนิยาย และหนังสือพิมพ์รายวันซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำนักงานงานสถิติแห่งชาติที่พบว่า ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ชอบอ่านหนังสือพิมพ์รายวันและหนังสือนวนิยาย การ์ตูน และหนังสืออ่านเล่นเมื่อเปรียบเทียบกับสำนักผู้ตรวจราชการและ

ติดตามประเมินผลสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าสอดคล้องกันในการชอบอ่าน หนังสือ การ์ตูนเท่านั้น 5) ด้านความพอเพียงของหนังสือ ที่โรงเรียนจัดให้พบว่า ควรได้รับการปรับปรุงหนังสือ ตำราเรียนหนังสือนิทาน/นวนิยาย ให้พอเพียง 6) ด้านความทันสมัยของหนังสือที่โรงเรียนจัดให้พบว่า ควรได้รับการปรับปรุงหนังสือค้นคว้า หนังสืออ่านเพิ่มเติม คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

Nestle Family Monitor (2003) ได้ สํารวจทัศนคติของชาวชนต่อการอ่าน โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่าง 900 9 ตัวอย่าง เป็นชาวชนอายุ 11 ถึง 18 ปี ที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชนและวิทยาลัยใน 33 รัฐ ช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2003 ผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 83 อ่านหนังสือในเวลาว่าง ร้อยละ 11 ไม่เคยอ่านหนังสือนอกชั่วโมงเรียน เด็กผู้ชายร้อยละ 16 และเด็กผู้หญิงร้อยละ 7 ไม่เคยอ่านหนังสือในเวลาว่าง ร้อยละ 26 เห็นว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังได้สำรวจด้วยว่าทำอะไรให้ชาวชนสนใจอ่าน พบว่า ร้อยละ 43 จะอ่านสิ่งที่เพื่อนแนะนำ ร้อยละ 10 จะอ่านสิ่งที่ครูแนะนำ ร้อยละ 23 อ่านหนังสือเกี่ยวกับคนที่มีชื่อเสียง ช่วงเวลาเป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดต่อการอ่านและ 1 ใน 5 จะอ่านเพิ่มขึ้นถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่ควรอ่าน ร้อยละ 70 ชอบดูโทรทัศน์และทีวีดีมากกว่าอ่านหนังสือ ในภาพรเด็กผู้หญิงมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านมากกว่าเด็กผู้ชาย

Guthrie & Wigfield (2000) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็นสองประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เช่น ความสนใจส่วนตัวและความสนุกจากการอ่าน และ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เช่น การอ่านเพื่อคะแนนหรือรางวัล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจภายในมีแนวโน้มอ่านหนังสือมากกว่าและต่อเนื่องกว่าในระยะยาว ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกมีผลกระตุ้นในระยะสั้นเท่านั้น งานวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการอ่าน เช่น การให้ออกสเลือกหนังสือที่ตรงกับความสนใจ และการสนับสนุนจากครูและผู้ปกครอง มีส่วนสำคัญในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการอ่าน กรณีศึกษาโรงเรียนธัญบุรี
มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการอ่าน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน
3. เพื่อเสนอแนวทางในการส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการอ่านในกลุ่มนักเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิง

.....

มีแบบแผนการวิจัยดังนี้

.....

.

.....

..

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับ.....โรงเรียน

.....

วิชา.....ในภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....จำนวน.....

คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1.....

.....
.....

3.2.....

.....
.....

4. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือแต่ละประเภท

.....
.....
.....

5. การดำเนินการวิจัย / การเก็บรวบรวมข้อมูล

.....
.....
.....

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

.....
.....
.....

